

2016. február 21. – Nagyböjt 2. vasárnap
Lk 9,28b-36 (András IX,4) – „Órá hallgassatok!”

Az idei nagyböjt kezdete előtt a családdal elmentünk itt Budapesten a Síp utca 22-be, és vettünk egy izraeli sófárkürtöt. Jelkép. A zsidók a bűnbánati időszak kezdetén és végén szokták megfújni. Sok-sok próbálkozás után sem sikerült érdemi hangot kicsikarni belőle. Pedig nagyon szép! Szívesen kérnék engedélyt Pintér Sándortól, hogy sófárunkat fújva végigmehessek a szerb-horvát határ mentén, hátha leomlik a magyar „jerikói fal”. De szépséges és hangtalan sófárunktól csodát nem várhatok. Ezért képzeletben elindulok a Tábor hegyére. Irigykedve figyelem Pétert, Jakabot és Jánost. Nekik – ha csak kis időre is – sikerült felülemelkedniük a mindennapok gondjain, és megtapasztalniuk a világok átjárhatóságát. Lukács evangélista szerint csak egy álomból ébredés volt mindez.

András evangéliuma valóságról ír. Hozzám az András szerinti evangélium szövege áll közelebb. Az álmokat valóra kell váltani! Ezt írja András evangéliuma: *„Ez az én igaz küldöttem, akit szeretek! Órá hallgassatok! Amikor azonban hirtelen körülnéztek, nem láttak többé senkit maguk mellett, csak egyedül Jézust.”*

Sokszor tapasztaltam már életemben, hogy valamit jónak és helyesnek gondoltam, de később be kellett látnom, hogy tévedtem. Udvariasan meg is szokták jegyezni családon belül és kívül: „Eddig nem ezt mondtad! Erről eddig nem így gondolkodtál!” Bizony, kínos hallani az ilyen visszajelzéseket. De ennek csak egy oka van: nem hallgattam Órá. Ebben a nagyböjti időszakban figyeljünk és hallgassunk többet Órá!

Lipien Mihály, Budapest